

BENNEM

Jön? marad? elmegy? az enyém?
nem az enyém? láng? dermedés?
Zárt és nyitott tenyér szív porbaomló
s növény falak: ez az egész

Megszemlélem tulajdonom
semmi sincs vagy tán mint a nap
s a szél csak úgy Gazdag vagyok
sose szegényebb gazdagabb

Megszemlélem tulajdonom
ha másul lélegzik csupán
sose több sose kevesebb
forgandó látomány:

a nyitott és zárt szív tenyér
az omló és növény falak
bennem nyílnak zárulnak és
nőnek és omlanak.

HIDEG

Ősidill: künn téli eső
reménytelen
benn kályhás békét élvező
család

mely aztán lefeküdt
s így szétfutott
bizony hogy szétfutott
és itthagyt

S most mérlegelhetem
mi lett:
hogy idebenn
vagy kint van-e nagyobb hideg.

PÁLL LAJOS

ÉNEK BALASSI FÖLÖTT

Jaj, vitéz, legyőztek,
dudorászó nyárfá,
dűlj el az árnyaddal
a pusztulására.

— Nem szánom hullásom,
volt renden dűlásom,
így volt jó,
szép volt a kabala
csillagos homloka
s villogó.
Hétesztendős torna
halálnak halála,
mire jó?

Az sem érhet többet,
akit már nem köthet
hites szó.

Sólyomnak mért is volt
pacsirtás a hangja,
s testnek ilyen lelke,
hogyha elhagyhatja!

FARKASÉNEK-BALLADA

Vénség, vidulj vesztemen,
ujjas helyett fölveszem,
(fiatalság tűzhalma
semmivel lesz takarva).

Őzollónak születtem,
farkas nőtt a szívemen,
csapda marta lábamra
bőrök nőtt, nem vérrózsa.

Nem vallom s nem vállalom
de itt van a vállamon,
minden, időtagadás,
dörgő menny, káromkodás.

Vénség, vidulj vesztemen,
farkasszívem leteszem,
s jaj, ha akkor hajnal táján,
álomúzó zengés árján
harminc évem őzcsordáját
egyszer rátok ereszttem.

HÁT FESTEK...

Hát festek képeket,
minden kínok helyett,
de csak másért térhet vissza,
aki **ELREJTEZETT**.
Szemem kútja fölött
hófehér bihalat
míg a szentek kockát vetnek,
hogy kihez adjanak.
Két villám közt jéggel
káromkodó legényt,

emberfejjel úszó kendert,
s kit a kasza elért.
Patakba gyermeket,
varasbékák átka,
mint csodálat a virágot,
varasra gyalázta.
Így hát festek képet,
jaj, bölcs ikonfestők,
szép a pokol, hogyha magunk
még kifelejtethetnök...